

'CONTACT MAKEN MET KINDEREN IN EEN PROFESSIONELE SITUATIE'

Modelleringsproject van Sue Hillier-Smith - 2005

1. Waarom heb ik dit gemodelleerd?

In mijn werk als dyslexie counselor heb ik vaak met kinderen te maken. Voor het slagen van de therapie is het noodzakelijk dat het kind gemotiveerd is. Om een kind te motiveren moet je optimaal rapport mee hebben en het begin daarvan is contact maken. Daar wil ik beter in worden; ik kan wel redelijk opschieten met kinderen maar het zou zeker beter kunnen. Ik ben een nijlpaard die heel gewetensvol en voorzichtig met een vlinder speelt.

2. Wie heb ik gemodelleerd?

In een modelleringsopdracht tijdens de Masters' opleiding heb ik gezien hoe Hans Nanninga gemodelleerd werd over 'rapport maken met kinderen'. Wat mij vooral opviel was dat hij het eerste contact maken met het kind als iets vanzelfsprekends beschouwde – dat deed je 'gewoon'. Dit wilde ik ook kunnen – vandaar dat ik Hans vroeg of ik dat van hem mocht modelleren.

Hanneke, mijn tweede model, is een collega-dyslexie counselor die ook moeiteloos contact met kinderen maakt.

René, mijn derde model, werkt niet met kinderen, maar hij is toch een soort 'kindermagneet' – ze vinden hem meteen aardig en hij maakt heel makkelijk contact met ze. Ik was benieuwd of er verschil was tussen het 'professioneel' contact maken met kinderen en de alledaagse 'kindervriend' zijn.

3. Wat is het doel van deze techniek?

Om, in een één op één situatie, het kind en jezelf meteen comfortabel te laten voelen om rapport en communicatie op gang te laten komen.

4. Hoe weet je dat de gebruiker het doel heeft bereikt?

- a) Wanneer hij mij congruent kan vertellen dat hij zich helemaal lekker voelt bij het vooruitzicht om met een kind te werken.
- b) Wanneer hij dit werkelijk heeft gedaan en congruent kan vertellen dat hij ervan genoten heeft, en ook dat hij gemerkt heeft dat het kind snel op zijn gemak voelde en dat het spontaan op hem reageerde.

5. Belangrijke vooronderstellingen en criteria:

Voor het slagen van deze techniek is het belangrijk om uit te gaan van de volgende vooronderstellingen:

- a) Dit gesprek gaat goede dingen opleveren.
(De 'goede dingen' kunnen nader beschreven worden afhankelijk van wat de gebruiker ermee wil bereiken)
- b) Het kind heeft alles in zich wat hij nodig heeft.
- c) Het kind heeft een goede reden voor alles wat hij doet.

Het is ook heel belangrijk om een goede sfeer en een veilig plekje voor het kind te willen scheppen en het kind zelf heel belangrijk te vinden.

6. Metaprogramma's:

Alle modellen scoorden maximaal op:

Pro-actief, interne referentie, opties, controle van binnen, heden, zelf-regulerend,

En hoog op:

Voldoet wel, naartoe, kinesthetisch.

7. Metaforen:

Een bordercollie pup die wil spelen. (Hans)

Een kind met het overzicht van een volwassene. (Hanneke)

Een vuur tussen jullie in dat warmte geeft en waar je allebei wat op kan gooien of uit kan trappen. (Hanneke)

Een jonge labrador. (René)

8. Verdere details:

Alle experts hadden een warm gevoel in de hartstreek, waarvan één stil bleef, één 'vloaide' en één 'straalde naar het kind toe'. Daarbij voelden ze zich beweeglijk en speels.

Allemaal zagen ze het kind recht voor zich en waren aldoor bezig om details op te nemen.

9. Techniek:

Vooraf:

Stap 1

Word bewust van wat je het kind te bieden hebt (vaardigheden, kennis, wijsheid).

Zie het allemaal voor je en doe het ergens in (een mandje, een gereedschapskist, een rugzak...) Zet het naast je neer. Het staat paraat maar je hoeft er niet steeds in te kijken.

Zintuiglijk specifiek voorbeeld:

Ik heb een hele opleiding voor dyslexie counselor; ik weet dat ik het kan. Ik voel me zelfverzekerd, ik zie mijzelf in het verleden, de technieken uitvoeren. Ik vertel mijzelf dat, als ik het nodig heb, komt het vanzelf. Ik doe een denkbeeldige rugzak vol met mijn kennis af en zet het naast me op de vloer.

Stap 2

Zet het kind neer in de ruimte recht voor je. Zie hem opgroeien in een succesvolle volwassene.

Zintuiglijk specifiek voorbeeld:

Vanmorgen komt een kind waarvan ik weet dat hij heel creatief is en houdt van tekenen en schilderen. Ik zie hem voor me terwijl hij tot een succesvolle kunstenaar opgroeit – ik zie dat hij geen moeite meer heeft met lezen, en hoe hij ontspannen en gelukkig wordt.

Stap 3

(Deze stap werkt het beste als je vooraf een uitleg geeft over het feit dat alle experts zich fysiek heel beweeglijk voelden en dat deze stap bedoeld is om een dergelijk gevoel teweeg te brengen in de gebruiker)

Denk aan een stuk muziek die jou het gevoel geeft dat je moet dansen. Hoor het in je hoofd (of zet het in het echt op) en beweeg – voel je lichaam licht en beweeglijk.

Zie jezelf als iets beweeglijks – een kind; een vlam; een jonge hond (*Laat de gebruiker zijn eigen metafoor verzinnen*). Word bewust van je lichaam en zijn bewegingen in dit moment. Anker dit gevoel.

Zintuiglijk specifiek voorbeeld:

Ik denk aan mijn favoriete melodie toen ik een kind was. Ik voel me, net als toen, bewegen met de muziek. Ik zie mezelf met een hondje spelen en in de vlammen van de open haard staren. Ik voel me licht en beweeglijk en ik anker dit gevoel door mijn rechter duim en wijsvinger tegen elkaar te drukken.

Stap 4

(Sommige mensen hebben hier ook vooraf een uitleg nodig over de bedoeling; dat een kind feilloos voelt of genegenheid echt is en alle experts hadden een warm gevoel in de hartstreek. Deze stap is bedoeld om de gebruiker zo'n gevoel te laten ervaren als hij/zij met een kind bezig is)

Denk aan iets dat je aangenaam diep raakt of geraakt heeft (b.v. een geliefd gezicht, een voorval, een stuk muziek...) Ervaar waar je de warmte en liefde daarbij voelt en anker dat gevoel.

Zintuiglijk specifiek voorbeeld:

Ik denk aan het verjaardagscadeau dat mijn neef maanden voorbereiding gekost heeft. Ik voel warmte, bewondering en liefde in me opkomen. Ik houd mijn rechter pols vast om dat gevoel te ankeren.

Als het kind er is:

Stap 5

Activeer allebei de ankers tegelijk.

Zintuiglijk specifiek voorbeeld:

Ik druk mijn rechter duim en wijsvinger tegen elkaar en houd mijn rechter pols vast. Ik voel de vreugde van de muziek in me opkomen en een warm gevoel in mijn hartstreek. Ik voel me weer licht, beweeglijk en liefdevol.

Stap 6

Verbindt het warm gevoel dat je van binnen voelt aan het kind *(Check hoe de verbinding het best tot stand komt – b.v. het gevoel groter worden om het kind te omvatten, een straal naar het kind toe, of anders...)*. Kijk naar hem terwijl je het gevoel heel sterk laat worden. Kijk naar alles; zijn uiterlijk, zijn houding, zijn lichaamstaal. Merk hoeveel meer je ziet nu dat je beweeglijk, speels en liefdevol bent.

(Als dit moeilijk wordt, of je vindt dat het een moeilijk of onaangenaam kind is, zeg tegen jezelf dat het kind nog afhankelijk is van volwassenen – hij kan alleen maar doen wat hem is geleerd en dat jij een groot verschil kan maken. Terwijl je dit denkt, activeer nogmaals de anker voor het warme gevoel)

Zintuiglijk specifiek voorbeeld:

Ik merk dat het gevoel er al is, ik laat het opkomen en sterker worden. Ik houd van dit kind – ik ga ervoor zorgen dat zijn leven beter wordt!

Ik zie dat hij een groene slobbertrui en sportschoenen aan heeft. Zijn haar is in de war en hij kijkt verwachtingsvol maar toch een beetje wantrouwend rond. Zijn handen steken nonchalant in zijn zakken, maar zijn lichaam is gespannen.

Ik voel zijn verlangen om het goed te doen en zijn twijfel of hij dat kan.

Stap 7

Zeg wat je spontaan, vanuit je gevoel, te binnen schiet.

Zintuiglijk specifiek voorbeeld:

Ik zeg; "Hé jonge, wat leuk dat je er bent. Zullen we eerst maar iets lekkers nemen?"

Ik voel me op mijn gemak en verbonden met het kind. Hij kijkt naar mij en begint te glimlachen.

10. De belangrijkste stap

Dit moet stap 6 zijn – als je geen warm gevoel voor het kind hebt, dan werkt niets.

11. De relatie tussen de stappen.

De eerste vier stappen dienen vooraf gedaan te worden als voorbereiding, de onderlinge volgorde is niet van wezenlijk belang. Stappen 5 en 6 worden vrijwel tegelijk genomen zodra het kind er is.

Stap 7 is het resultaat van al de andere stappen samen.

12. Mogelijke problemen.

Vooronderstellingen en criteria:

Het is van uiterst belang om deze bij de future pace te controleren – het kan zijn dat ze al goed zaten, het kan zijn dat de techniek zelf verandering in gebracht heeft, maar als ze toch niet kloppen dan moet eraan gewerkt worden. Als iemand er moeite mee heeft, zijn er verschillende NLP technieken om daar verandering in te brengen.

Stap 1

Bewust worden van wat je kunt zou geen probleem moeten zijn; het verdient misschien aandacht om dat vervolgens los te kunnen laten. De 'zet het naast je neer' stap is daarom belangrijk.

Stap 2

Het kan nodig zijn om iemand daarin te helpen, maar niet zo vaak, vermoed ik.

Stap 3

Dit is een hele kinesthetische stap en ik voorzie geen problemen ermee.

Stap 4

Er moet hier gezorgd worden dat het voorbeeld helemaal positief is – geen medelijden of verdriet.

Stap 5

Als de ankers goed bevestigd zijn, dan zit hier geen problemen.

Stap 6

Als er hier problemen optreden dan zal het waarschijnlijk nodig zijn om terug te gaan naar de vooronderstellingen en criteria. Als die goed zitten voorzie ik hier geen moeilijkheden.

Stap 7

Dit is niet zozeer een stap als een resultaat. Als er tot nu toe geen problemen waren, of ze zijn uit de weg geruimd, zal dit 'vanzelf' gaan.

13. Commentaar.

Wat mij opviel naar dit gedaan te hebben is dat er eigenlijk heel weinig verschil is tussen contact krijgen met kinderen en met volwassenen. De sponsorhouding, als die helemaal echt is, is alles wat je nodig hebt.

Voor mij is dit een proces geweest van het loslaten van het idee dat kinderen aparte wezens zijn, die 'speciale' behandeling nodig hebben.